

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5039/05
22.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ЈП Површински копови "Костолац" из Костолаца, Ул. Николе Тесле бр. 5-7, против оспореног решења туженог Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, бр. 351-03-00485/2005-04 од 17.6.2005. године, уз учешће заинтересованог лица АА, у стамбеном предмету, у нејавној седници већа одржаној дана 22.6.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, бр. 351-03-00485/2005-04 од 17.6.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог и то ставом првим диспозитива оглашено је ништавим решење Одељења за урбанизам, комуналне и имовинско-правне послове Општинске управе општине Пожаревац, бр. 04-360-3/2005 од 11.2.2005. године, док је ставом другим диспозитива истог решења одбачен захтев тужиоца за иселење АА, због ненадлежности. Иначе, тим решењем првостепеног органа од 11.2.2005. године утврђено је да АА бесправно користи тај стан, па јој је наложено да се у року од 8 дана од дана пријема овог решења исели из истог са свим лицима и стварима.

Тужилац поднетом тужбом побија законитост оспореног решења са свих разлога из оредбе чл. 10. ст. 1. тач. 1. и 3. Закона о управним споровима. У том смислу наводи да АА (заинтересовано лице у овом управном спору) никада није закључила уговор о закупу стана, јер не испуњава законом прописане услове, с обзиром да је трајно престала да користи спорни стан тако што се са супругом који је био носилац станарског права иселила из стана и наставила да живи у кући на имању у __, а које је њен супруг наследио од родитеља. Даље наводи да је АА поднела тужбу Општинском суду у Пожаревцу са захтевом да се утврди да је иста постала купац на неодређено време на предметном стану, али да је тај суд из напред наведених разлога правноснажном пресудом одбио тужбени захтев, као неоснован. Стога је тужени орган погрешно применио материјално право када је решењем утврдио да о престанку уговора из чл. 34. Закона о становању одлучује надлежни суд, с обзиром да именована није ни закључила уговор о закупу стана, што је утврђено истом пресудом наведеног суда П. бр. 167/99-31 од 05.12.2000. године, која је постала правноснажна, а коју тужилац уз тужбу прилаже као доказ. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи или пресудом реши спорну управну ствар.

Тужени орган у одговору на тужбу, остајући при разлозима из образложења оспореног решења, предложио је да суд исту одбије.

АА, заинтересовано лице у овом управном спору, из одговора на тужбу произилази да предлаже да суд исту одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку на основу чл. 38. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе на основу чл. 39. ст. 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је наведену одлуку из диспозитива истог донео са разлога што је, између осталог, оценио да из списка предмета произилази да је АА члан породичног домаћинства према уговору о коришћењу стана бр. 112/244 од 15.8.1972. године, као и да је неспорна чињеница да именована није после смрти свог супруга као носиоца станарског права закључила уговор о закупу стана, нити је закуподавца обавестила о смрти супруга у року прописаном законом. Како је одредбом чл. 34. Закона о становању прописано да је закуподавац дужан да у року од 30 дана од дана истека рока из ст. 4. овог члана закључи уговор о закупу стана, односно одреди лице које ће бити купац стана, а ако то не учини заинтересовано лице може поднети предлог надлежном суду да у ванпарничном поступку донесе решење којим се замењује уговор о закупу стана, те како о престанку уговора из наведене одредбе овог закона одлучује надлежни суд, то је тужени оценио да је одлучивање по захтеву поводом кога је донето ожалбено решење у надлежности суда, а не управног органа, са ког разлога је и одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Међутим, по налажењу Врховног суда Србије овај спор се не може расправити на основу чињеница

Међутим, по налазици судског органа, овај спор се не може расправити на основу чињеница утврђених у управном поступку због тога што у погледу утврђених чињеница постоји противуречност у списима, као и са разлога што су у том поступку повређена правила поступка, што је било од утицаја на решавање ствари. Ово стога што се, пре свега, тужени орган за наведени закључак и донету одлуку о у погледу стварне ненадлежности управног органа за решавање у овој управној ствари позива на наведени уговор о коришћењу предметног стана из 1972. године и с тим у вези на одредбу чл. 34. Закона о становању ("Службени гласник РС", бр. 50/92... 26/01), по којој, поред осталог, о престанку уговора из ове одредбе одлучује надлежни суд, као и да је због тога ова управна ствар у стварној надлежности судског, а не управног органа. Међутим, противно одредби чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), тужени орган притом не само да није имао у виду и неспорну чињеницу да тужиља до сада није ни закључила уговор о закупу спорног стана, већ није оценио ни значај већ постојеће правноснажне пресуде Општинског суда у Пожаревцу П. бр. 167/99-31 од 05.12.2000. године, (која је снабдевена клаузулом правноснажности од 24.4.2001. године и која се такође налази у управним списима). Из садржине ове пресуде несумњиво произилази да је истом одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиље да се утврди да је иста постала купац на неодређено време на спорном стану по основу наведеног уговора о коришћењу стана, и то искључиво са разлога што је суд утврдио да иста није ни наставила да користи стан после смрти свог пок. супруга ПП, као дотадашњег носиоца станарског права, па да због тога не постоје законом прописани услови из одредбе чл. 34. Закона о становању, да јој се пресудом суда утврди право купаца на неодређено време на спорном стану по основу наведеног уговора о коришћењу стана. То указује да је ова одлучна правна чињеница још пре доношења ожалбеног решења већ правноснажно била решена, па следствено томе и да је погрешан чињенични и правни закључак туженог органа из образложења оспореног решења да је због потребе претходног утврђивања исте и сама предметна управна ствар у стварној надлежности судског, а не управног органа.

Коначно, тужени орган је доносећи оспорено решење повредио и одредбу чл. 196. ст. 3. Закона о општем управном поступку, јер се из потписа службеног лица на крају оспореног решења види да је за означеног министра наведеног министарства то решење донело (према нечитком потпису) не тај министар већ неко непознато лице. Наиме, на том месту није наведено службено својство и име тог лица, као потписника решења, а такође ни у самом уводу овог решења противно одредби чл. 197. истог закона није наведен ни пропис или број и датум самог писменог овлашћења на основу кога је то лице претходно било овлашћено од министра да у његово име може доносити таква решења.

Због свега наведеног, надлежни орган ће у поновном поступку отклонити све претходно наведене пропусте на које му је указано овом пресудом и донети ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама овог суда у погледу поступка из исте пресуде на основу чл. 61. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да су основани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је на основу чл. 41. ст. 2. у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 22.6.2006. године, У. 5039/05

Записничар, Председник већа - судија,

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК